

Ugyanakkor a lézerpontier és célzókamera közös használatával ezek az apró hiányosságok is kompenzálhatók.

Kitűzés

Ne feledjük el, hogy GNSS-észlelések szempontjából is hozza a teljes repertoárt: URH-rádió, 4G modem, belső memória stb., tehát gyakorlatilag bármilyen mérési módszerre befogható.

A műszer fontosabb műszaki paramétereit az alábbi táblázat szemlélteti. Hidegindításon új, közepesen kitakart munkaterületen a teljesen kikapcsolt állapottól az első FIX-megoldásig mért időt, melegindításon ugyanazon a területen, csak a vevő és a terepi alkalmazás újraindításától az első FIX-ig eltelt időt érttem.

FORGEO ALFA MATRIX II RTK GNSS jellemzői	
GNSS-board	UniCoreComm UM980
Csatornaszám	1408 db
Műholdrendszerek	GPS, GLONASS, GALILEO, BEIDOU, QZSS, IRNSS, SBAS
L-Band	nincs
Beépített rádió	van, Tx - Rx
Beépített GSM-modem	van, 4G
Dőlésérzékelés és kompenzátor	E-buborék, IMU-alapú kompenzátor
Belső memória	64 GB
Akkumulátor	integrált, 7000 mAh
Teszt során alkalmazott CORS	CORRIGO (4-es konstelláció)
Tapasztalt hidegindítás (első FIX)	29–37 mp
Tapasztalt melegindítás (első FIX)	10–8 mp
Fizikailag kikényszerített újra inicializálás	3–7 mp
Por- és vízállóság	IP67
Méret	120 mm × 72 mm (+20 mm adapter)
Tömeg	760 gramm
További hivatalos információ	FORGEO Kft. www.forgeo.hu

*Stenzel Sándor
földmérő- és földrendezőmérnök
www.gpstakarok.hu*

Nekrológ

Müller Iván (1930-2023)

1930. január 9-én született Budapesten, életének 94. évében 2023. április 12-én békésen elhunyt otthonában, Bloomfieldben, Connecticutban, az Egyesült Államokban.

Müller Iván egyetemi tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetemen végezte, ahol mérnöki oklevelét 1952-ben szerezte meg. Az egyetem elvégzésétől 1956-ig a BME Hadmérnöki Kar térképész fakultásán előbb tanársegéd, majd adjunktus és végül c. egyetemi docensként dolgozott.

Szakmai tevékenységét 1957-től az USA-ban folytatta. 1959-től az Ohioi Állami Egyetem (OSU) Geodéziatudományi Tanszékének munkatársa, ahol 1960-ban szerezte meg a PhD

fokozatot. 1960-ban egyetemi adjunktus, 1963-ban egyetemi docensi kinevezést kapott, majd 1966-ban 36 évesen lett az OSU egyetemi tanára. 1984–1992 között ugyanitt a Geodéziai Tudományi Tanszék tanszékvezetője.

A PhD fokozat megszerzése után az OSU-n részt vett több jelentős fejlesztési tanulmány elkészítésében. Bekapcsolódott számos amerikai kutatásba, melyek közül összesen 14 kutatási programnak volt tudományos vezetője. Amerikai egyetemeken és intézetekben, Európában és Ázsiában tartott előadásai jelentősek és figyelemfelkeltőek voltak. Elismerését tükrözi, hogy számos amerikai és nemzetközi szakmai szervezetnek volt a tagja, illetve vezetője. 1975–1987 között 12 éven át főszerkesztője volt a Bulletin Géodésique nevű, jelentős nemzetközi szakmai folyóiratnak. 1987–91 között a Nemzetközi Geodéziai Szövetség (IAG) elnöke volt. Jelenleg tiszteletbeli elnöke, annak a szervezetnek, amelynek tudományos közgyűlését 2001-ben Budapesten rendezték meg. 1997–1999 között a Földmérés és Térképészet Nemzetközi Uniójának (IUSM) elnöki tisztségét töltötte be. Tudományos és felsőoktatói munkásságát a felsőgeodézia területein fejtette ki, így elsősorban a kozmikus geodézia, a csillagászati geodézia, a gravimetria és a geodinamika területén. Működése során 25 doktorandusz hallgatónak volt témavezetője. Igen jelentős a nemzetközi kutatás- és tudományszervező tevékenysége. Több fontos nemzetközi tudományos programnak volt kezdeményezője és szervezője, így az ADOS, a COTES és a MERIT elnevezésű programoknak. Ezek eredményei alapján hozták létre 1988-ban a Nemzetközi Földforgás Szolgálatot (IERS). A szolgálat eredményes működése hozzájárult ahhoz, hogy később létrehozták a Nemzetközi GPS Szolgálatot (IGS). Őt szakkönyvet írt egyedül és társszerzőkkel, valamint több mint 230 tudományos cikket jelentetett meg. „Bevezetés a műholdas geodéziába” című könyve 1964-ben jelent meg, amikor ez a terület még új volt, és még az asztrometriai megfigyelések domináltak, lehetővé téve azonban, hogy első ízben hozzon létre globális geodéziai vonatkoztatási rendszert. Ez volt az egyik első, ha nem az első szakkönyv ebben a témában. Az 1988-ban megjelent „Föld forgása, elmélet és megfigyelés” című könyv szerzői Helmut Moritz és Ivan Mueller, a geodézia két óriása a 20. században. A „Bevezetés a szatellitageodéziába” című angol nyelvű könyvét orosz és kínai nyelvre is lefordították.

Az 1980-as évek vége felé Ivan az IAG elnökeként kihasználta befolyását, hogy létrehozta és vezette az IAG tervezőbizottságát az IGS számára. Müller Iván szavaival élve „az IGS

tervezésének elsődleges motivációja az a felismerés volt, hogy a GPS műholdak legigényesebb felhasználói, a geofizikusok nagy számban vásároltak vevőket, és azokat többé-kevésbé fekete dobozként használták, olyan szoftvercsomagokat használva, amelyeket nem teljesen értettek, főként a relatív helymeghatározáshoz”. Érvelésének merészsége lélegzetelállító volt. Ki más mert volna ilyen szavakkal elindítani egy magas szintű tudományos szolgáltatást? Mind az IERS, mind az IGS Müller Iván vezetésének és előrelátásának köszönheti létrejöttét.

Tudományos és tudományszervezői tevékenységét számos kitüntetéssel ismerték el. 1976-ban az Alexander von Humboldt Alapítványtól (Bonn) megkapta a kiemelt kutatói tevékenységéért járó „Humboldt-díjat”. 1978-ban az Amerikai Geofizikai Unió (AGU) tagjává („Fellow”), 1980-ban a Bajor Tudományos Akadémia Német Geodéziai Bizottságának külföldi tagjává és 1983-ban pedig az Osztrák Nemzeti Tudományos Akadémia levelező tagjává választották. 1984-ben ő kapta meg az OSU-n a kiemelt kutatói díjat. 2001-ben elnyerte az Európai Geofizikai Unió (EGU) Vening Meinesz emlékérmét, és 2002-ben pedig az AGU Waldo E. Smith-emlékérmét. Az AGU keretében tevékenykedő geodéták 2012-ben díjat neveztek el róla: „Ivan I. Mueller Award” elnevezéssel. A szakterületen kiemelkedő tudományművelő és -szervező tevékenység elismerésére alapított kitüntetést első alkalommal 2013-ban ítelték oda az arra érdemes személynek az AGU éves konferenciáján. Müller Iván professzor Magyarországról történt távozása után sem szakította meg kapcsolatait a magyar geodéziával. Valamennyi szakterülettel szoros együttműködést alakított ki, melynek elismeréseképpen a Magyar Földmérési, Térképészeti és Távérzékelési Társaság (MFTTT) külföldi tiszteleti tagjává (1983), a Magyar Tudományos Akadémia tiszteletbeli tagjává (1988) és a BME díszdoktorává (1993) választották. 1988-ban elnyerte a Magyar Asztronautikai Társaság (MANT) Fonó Albert-emlékérmét.

Müller Iván egész életében szenvedélyesen szerette az operát, a zenekari és kamarazenét. Számos szakmai útja alkalmával kialakította azt a szokását, hogy a konferenciák helyszínéin klasszikus koncerteket látogatott, olykor még a konferencia-vacsorákat is feláldozva e célból.

Emlékét tisztelettel megőrizzük!

Iván Gyula

MFTTT főtitkár-helyettes

Tájékoztatjuk kedves olvasóinkat, hogy a Magyar Földmérési, Térképészeti és Távérzékelési Társaság programjairól, híreiről rendszeresen tájékozódhatnak honlapunkon is.

www.mfttt.hu

MFTTT vezetősége

Nekrológ

Kovács Béla (1932-2024)

Dr. Kovács Béla 1932. január 8-án született Budapesten. Édesapja postatiszt volt, aki több helyen szolgált, így fia Garán és Edelényben töltötte gyermekkorát. 11 éves korában került a nagyhírű miskolci Fráter György katolikus gimnáziumba és annak internátusába, ahol 1949-ben érettségizett (többek közt latin és olasz nyelvből), jeles eredménnyel.

Erdőmérnöknek jelentkezett, de nem vették fel egyetemre, viszont ősszel behívták az akkor először indult földmérőmérnöki képzésre, Sopronba. Itt is csak egy évet töltött, mert tízüket felrendelték a BME szintén akkor indult hadmérnöki képzésére, ahol 1954-ben térképész hadmérnöként, főhadnagyi rangban végzett. Még abban az évben megnősült – feleségével 70 esztendőn keresztül voltak hű társai egymásnak. Két év kemény terepi munka következett a Honvéd Térképészeti Intézetnél, ahol 1956 hozott fordulatot. Mivel nem írta alá az ún. Kádárnyilatkozatot, leszerelték és polgári foglalkozás után kellett néznie. 1956 decemberétől már a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat dolgozója, teljesítménybéres fizetéssel; családos emberként, albérletben lakva, lakásra kellett gyűjteni (ami 6 albérletben töltött év után sikerült). A ranglétrán gyorsan haladt: 1962-ben osztályvezető, 1968-ban főosztályvezető lett. 1969-ben átkerült az akkor alapított Földmérési Intézetbe, a kutatási és felmérési osztály vezetőjének. Közben szakmérnöki képzésen vett részt, műszaki egyetemi doktori fokozatot szerzett.

1975-ben újabb váltás következett: főiskolai tanárrá és a székesfehérvári GEO (a soproni egyetemhez tartozó Földmérési és Földrendezői Főiskolai Kar) igazgatójává nevezték ki. Két cikluson át, hat évig volt az intézmény igazgatója és tanszékvezető. Megújította a szakmai képzést, tapasztalt gyakorlati szakembereket vett fel oktatónak, nyári terepgyakorlatokat szervezett, elérte, hogy a politikai gazdaságtan ne legyen buktató tárgy, mert a szakember-képzést tartotta elsődlegesnek. Eredményesen küzdött azért, hogy a fehérvári földmérőképzést ne vigyék el Sopronba.

1981-ben visszatért a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalathoz főmérnöki beosztásba, amit nyugdíjazásáig, 1989 év végéig töltött be. A szakma legnagyobb vállalata ekkor a technológiai és gazdasági átalakulás nehéz korszakát élte, a devizaszerzés érdekében külföldi munkákat vállalt, ami tovább növelte a nehézségeket – Kovács Béla ebben a környezetben is helyt állt. Nyugdíjazása után, felkérésre egy neves svájci műszergyártó cég magyarországi forgalmazója, az itteni kft vezetője lett, ahol hasznosíthatta korábbi szakmai tapasztalatait.

Hosszú egészségügyi vizsgálatok után, 1993 januárjában volt az első nagy műtétje; 30 éven keresztül élt sztómával, de ezt a kívülálló nemigen vette észre. A Magyar ILCO Szövetség aktív tagja volt: rendszeres összejöveteleket és közös kirándulásokat

szervezett betegtársainak, nemcsak belföldre, de a Szentföldre és Rómába is eljutottak (ahol Béla tolmácsolt).

Ez lenne az életút dióhéjban. Sorolhatnám tovább a beosztásokat, érdemeket, de talán fontosabb arra emlékeznünk, milyen ember volt Kovács Béla? Jó ember volt – mondjuk mindahányan, akik ismerhettük. Higgadt, türelmes, figyelmes, becsületes, barátságos, szorgalmas, szerény, családszerető.

Amikor az 50-es években arra kérték, jelentsen tankörtársairól, akkor ő ezt ügyesen háritotta. Amikor 1955-ben fia megszületett és nem kapott még kétnapi eltávozást sem a vidéki munkahelyről, módot talált arra, hogy mégis újszülött fiához siessen. Fél évszázaddal később, ugyanennek a nagybeteg fiának vitte az ebédet, tanította jární – noha maga is beteg volt. Sosem magának kívánt jobb körülményeket, helyette mindkét gyermekét támogatta a lakáskörülményeik javításában.

Nem szegte önbizalmát, amikor a repülőtéren váróban közölte vele, hogy elnyert NSZK-beli tanulmányútjára mégsem utazhat el... Tovább képezte magát szakmailag és nyelviileg, (önszorgalomból letette a német nyelvvizsgát); szándéka volt a kandidátusi fokozat megszerzése, de közfeladatai miatt erre nem maradt ideje.

Segített, ahol és akin tudott. A 90-es évek közepén a műszerforgalmazók közül egyedüliként vállalta a kezdőtöke befizetését a GEO Alapítványba, amely azóta is segítség a fehérvári hallgatóknak, oktatóknak.

Tartotta a kapcsolatot barátaival, egykori kollégáival, eljárt a nyugdíjas találkozókra.

Nemcsak a szakma érdekelte, de a világ, a közélet történései is. Amikor 2021-ben a budapesti eucharisztikus kongresszus eseményeit figyeltük, büszkén említette, hogy ő az 1938-as kongresszusra is emlékszik. Hite segített túlélni a nehézségeket. (A vele készített életinterjú „Hitem átszűri minden...” címmel a Geodézia és Kartográfia 2010/12. számában olvasható.)

Temetése 2024. június 20-án volt Budapesten a Szent Gellért urnatemetőben. Dr. Szentpétery Félix főorvos, a zuglói ILCO csoport nevében így emlékezett a sztómások egyesületében

töltött 30 évre: „Gyakran kapta kiránduló társaitól azt a felkérést, hogy próbálja a csoport elejét visszatartani, mert sokan nem tudják a tempót tartani, többen lemaradnak. Klubnapjainkon is jókedvével vonta maga köré a társaságot. Nem emlékszem, hogy valaha is hallottam volna Tőle bármiféle panaszt. Mindennek a pozitív, a jó oldalát domborította ki, és ez a vidámság, jókedv a környezetére is ráragadt.” Albert Schweitzer írta: „A legszebb emlékműved embertársaid szívében áll”. Kovács Béla emléke, embersége is így él bennünk, akik ismerhettük Öt.

Dr. Busics György

Nekrológ

Gottfried Koniecny (1930-2024)

Prof. Dr.-Ing. Dr.h.c.mult Gottfried Koniecny az analitikus fotogrammetria, a digitális képfeldolgozás és a távérzékelés európai úttörője 2024. július 25-én, 94 éves korában eltávozott közülünk. Halálával a fotogrammetria és távérzékelés világszerte elismert és megbecsült tudósát és tudományos menedzserét veszítettük el.

Gottfried Koniecny 1930. június 17-én Troppauban (ma Cseh Köztársaság) német szülők gyermekeként látta meg a napvilágot. A 2. világháború után Neumarktba (Oberpfalz) menekültek. Iskolai éveit még Troppauban került közel a földméréshez, figuránsként dolgozott, majd 1946-48 között már Neustadtban a városi földhivatalban dolgozott. 1950-ben kezdte meg földmérési tanulmányait a Münchener Műszaki Egyetemen. Az akkori híres fotogrammetria professzor Richard Finsterwalder támogatásával egy Fulbright ösztöndíjat nyert el az Ohio-i Állami Egyetemen (Columbus, USA). Itt tanította őt Prof. Frederick J. Doyle az analitikus fotogrammetria alapjaira és Prof. Heiskanen is a tanára volt. 1956-ban MSc fokozatot szerzett és visszatért Münchenbe, ahol a következő évben diplomázott. Ezután Prof. Finsterwalder meghívta őt tanársegédnek a Fotogrammetriai és Kartográfiai Intézetbe, ahol „Légi háromszögelés konvergencia felvételekkel” című disszertációjával 1959-ben doktori címet szerzett és adjunktusi állást kapott a New Brunswicki (UNB, Fredericton, Kanada) egyetemen. Itt kidolgozta a földmérő szak első angol nyelvű tananyagát, mely szakot 1966-tól mint professzor vezetett. 1971-ben tért vissza Németországba és vette át a Fotogrammetriai és Mérnökgeodéziai Intézet vezetését a Hannoveri Egyetemen, melyet 1998-ig, nyugdíjba vonulásáig ellátott (ma: IPI, Institut für Photogrammetrie und Geoinformation, Leibniz Universität Hannover). Nyitott, közvetlen vezetési stílusa volt, számtalan doktori disszertáció, habilitáció született ez idő alatt és folyamatosan volt több külföldi ösztöndíjas is az intézetében.

A tudományos munka mellett a gyakorlat is nagyon érdekelte, projekteket szervezett, műszerfejlesztéseket kezdeményezett.

Hannoverbe érkezése után nem sokkal az intézetében volt először analitikus plotter Németországban, melybe Gilbert Hobrough kanadai kollégával közösen digitális korrelátort fejlesztettek, kezdeményezésére készült a világon első metrikus fotogrammetriai kamera, melyet 1983-ban a NASA Space Shuttle a világűrbe is felvitt. Ezzel bizonyítani tudták az űrfelvételek topográfiai célú alkalmazhatóságát. Az intézetben fejlesztették ki az első digitális fotogrammetriai munkaállomást, melyet 1987-ben a Hannoveri vásáron be is mutattak. 1980-ban egy projektet vezetett Kuvait állam digitális kataszterének felállítására.

Társadalmi téren is igen aktív volt. 1972-76 között a Német Fotogrammetriai és Távérzékelési Társaság (DGPF), 1993-97 között az Európai távérzékelési laboratóriumok egyesületének (EARSeL) elnöke volt. 1980-ban főtítkárként ő szervezte a Nemzetközi Fotogrammetriai és Távérzékelési Társaság (ISPRS) hamburgi kongresszusát – ahol a társaság neve a „távérzékelés” szóval kiegészült -, majd 1984-88 között az elnöki tisztségét is betöltötte.

Tudományos kapcsolatok kiépítésére igen nagy figyelmet fordított, számtalan kapcsolatot épített ki a világ minden pontján egyetemekkel, kutatóintézetekkel, egyesületekkel. Workshopokat szervezett, vendég kutatókat fogadott az intézetébe. Tevékenységét széles körben elismerték, 1990-ben a legnagyobb német állami kitüntetésben részesült (Bundesverdienstkreuz erster Klasse), a Tucuman Nemzeti Egyetem (Argentína), a New Brunswick Egyetem (Kanda), Anna Egyetem (India), a Moszkvai Geodéziai és Kartográfiai Állami Egyetem (Oroszország) tiszteletbeli doktora, a Szibériai

Georendszerek és Technológiák Állami Egyetem (Novoszibirszk, Oroszország), a Wuhan Egyetem (Kína) tiszteletbeli professzora lett. 1992-ben az ISPRS, majd több nemzeti fotogrammetria és távérzékelési egyesület – köztük a MFTTT – tiszteletbeli tagja is lett.

Több magyar kollégával is nagyon jó, közvetlen kapcsolatot ápolt, sokat köszönhetünk neki, hogy bekapcsolódhattunk a nemzetközi szakmai vérkeringésbe. Tisztelettel emlékezünk rá, emlékét ápolni fogjuk.

Dr. Mélykúti Gábor

Nekrológ

Biró Gyula (1955-2024)

Biró Gyula 1955. január 12-én született Sárváron, Rábapaton járt általános iskolába. A gimnáziumot Sárváron járta ki, ahol kitűnő eredménnyel érettségizett. A Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki Kar Földmérőmérnöki Szakán 1979-ben diplomázott kiváló eredménnyel, Népköztársasági Ösztöndíjasként. Első munkahelye a Pécsi Geodéziai és Térképészeti Vállalat (PGTV) volt, ahol nagyon hamar beilleszkedett a termelési folyamatokba. Kiváló munkavégzése alapján főnökei felismerték irányításra való alkalmasságát, és 1983-ban csoportvezetővé nevezték ki. Ekkor került a Paksi Atomerőmű építkezésére, ipari geodéziai munkák irányítására. Eredményes és gazdaságos munkája alapján – 1985-ben – már a PGTV főmérnöke lett. Ettől kezdve a geodézia szinte minden ágazatát megismerte és elsajátította, hiszen Ő felelt a leadott munkák határidőre való elkészítéséért, és azok minőségéért. A PGTV-nél szerzett – lényegében vállalatvezetési – gyakorlata, és tapasztalatai inspirálták arra, hogy a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalatnál 1988-ban (nyugdíjazás miatt) megüresedett igazgatói beosztást megpályázza. Ehhez a Főhatóságunk vezetőinek a támogatását is megkapta. Így 1988. december 1-jével a BGTV igazgatójává nevezték ki. Nagy lendülettel és energiával kezdte el vezetői munkáját, mely során szervezeti átalakításokat is végre kellett hajtani. Megszüntette a főosztályi rendszert, és ezáltal a termelő osztályok hatékonyságát kívánta fokozni, az igazgatói értekezletek munkájába bevonva az osztályvezetőket. Az osztály szervezetekben is átalakításokat, összevonásokat hajtott végre. A központi funkcionális részlegek területén módosításokat rendelt el, létszámcsökkentésekkel egyetemben. Ekkor a Cégünk 18 termelő osztállyal rendelkezett és az ország 36 városában ill. településén volt irodája. Cégünk létszáma meghaladta a 2000 főt. Munkánk még volt, de már csökkenőben, nagyobb hányadában állami alapmunkák. Az 1989-s év igen nehéz volt a vállalat életében. Bár a kitűzött feladatainkat teljesítettük, de egy év alatt 400 fővel csökkent a létszámunk. Ezt Biró Gyula igazgató érvértékelőjében úgy adta elő, hogy a jövő építése és a Cég fennmaradása csak a legkorszerűbb eszközökkel és technológiákkal valósítható meg. Továbbá gazdasági átalakításokat is alkalmaznunk kell, a

rendszer váltás következtében kialakult piaci szabadverseny lehetővé és szükségessé teszi VGM-k, Kft-k és az egész Cégre irányuló Részvénytársaság létre hozását. Ezt csak azért részleteztem, hogy rávilágítsak, hogy Biró Gyula nemcsak a folytonos műszaki fejlesztésben látta a jövőbeli fennmaradásunkat, hanem a gazdasági fejlesztésben is. Kemény előkészítő munka után 1994-ben a BGTV átalakult GEODÉZIA Rt.-vé, majd GEODÉZIA Zrt.-vé. Ekkorra az állami rész tulajdon már csak 5% volt. A műszaki fejlesztésekben mindig partner, sőt kezdeményező volt. Vallotta, hogy a piacon az tud vezető szerepet betölteni, aki elsőként alkalmazza a legkorszerűbb eszközöket és technológiákat. Ez a felfogása megvolt már a PGTV-s csoportvezetői beosztásától – amikor a lézer és elektronikus tahiméterek felmérési alkalmazását kezdeményezte – majd Cégünknel a GPS-vevők, mérőállomások, valamint a fotogrammetriai kiértékeléseknél a numerikus adatrögzítők beszerzését engedélyezte. Két jellemző példát szeretnék felhozni: az 1990-s évek végén, amikor a hagyományos fotogrammetria leáldozóban volt, bátran belevágott egy LEICA SD 2000 analitikus plotter beszerzésébe. Ez akkor az országban

első volt. Lett is rá jó néhány külföldi munkánk. 2011-ben amikor egyre csökkent a megrendelés-állományunk és főleg az állami alpmunkák volumene, bízva a jövő várható technológiováltásában, a mobil térképészet előretörésében, elsőként az országban megvásároltunk egy Riegl 450-s nagypontosságú lézeres, 360 fokban mérő, mobil térképező eszközt. Ennek hátsó szándéka az volt, hogy bízva a régen várt állami alpmunkák újra indításában, a községek újfelmérésénél nagyon gazdaságosan lesz felhasználható ez az eszköz. Szakmai berkekben köztudott, hogy a DAT előállításánál, a 2007-es határidő közeledtével, egyre több – ún. 207-es utasítás alapján készült – település lett egyszerűen digitalizálva. Ennek a megbízhatóságáról jobb nem beszélni. Akkoriban azt ígérték az illetékesek, hogy majd – néhány év múlva – ezek a „207-es községek” újfelmérésre kerülnek. (Megrendelésük a mai napig nem történt meg.) Visszatérve, a mobil térképező eszközünk – a szoftverekkel együtt – még most is megvan, néhány jól fizető külföldi munkát elvégeztünk vele, de a várt kihasználtsága és főleg nyeresége elmaradt. 2013-ra a Cég munka-ellátottsága és főleg eredménye nagyon lecsökkent, és ez oda vezetett, hogy a Geodézia Zrt többségi tulajdonosai 2013 decemberében változást kezdeményeztek, valamint új vezérigazgatót neveztek ki a Cég élére.

Bíró Gyula elnök-vezérigazgató a Cégünknel végzett 25 éves tevékenységével, több száz (eleinte közel kétezer) munkavállalót irányított, biztosított számukra megélhetést. Szakmai szempontból hazánk földmérésének egyik legjelentősebb korszakában volt az ország legnagyobb geodéziai vállalkozásának a vezetője, és így aktívan részt vett az Egységes Országos Térképrendszer EOTR, a Digitális Alaptérkép DAT, a közműkataszter, a digitális útnyilvántartás, a kárptótlási és részarány kiosztási munkák, számtalan ipari nagyberuházás, MATÁV fénykábel munkáiban, hogy csak néhányat emeljek ki.

A 25 év alatt – sok nehéz évet átküzdve – legtöbbször eredményesen és nyereségesen zárta az üzleti éveket, így tevékenységével hozzájárult ahhoz, hogy még a mai napig működik a Geodézia Zrt, a BGTV jogutódja. Munkáját elismerve, több Kiváló Dolgozó, Miniszteri Dicsérő Oklevél mellett megkapta 2001-ben a Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt, 2005-ben a Fasching Antal Díj kitüntetések. 2011-ben átvette a Kiváló Vállalat miniszteri dicsérő oklevelet.

Munkatársaival mindig emberséges volt, meghallgatta bajaikat, ahol tudott segített. Az éves nyugdíjas találkozókon rendszeresen részt vett, mindig hangoztatta, hogy az Ő munkájuk nélkül nem lenne meg a Cég. Támogatta a szakszervezet és az üzemi tanács munkáját, döntései előtt meghallgatta véleményüket, különös figyelmet fordított a Geodézia Sportkör tevékenységére, az évente megrendezett sportnapokon szinte minden alkalommal jelen volt. Az első években még maga is beszállt versenyezni – mivel sportos testalkata és a rendszeres sportolása – erre ösztökölte. A későbbi években is gyakran teniszezett és futott, főleg a családjával. Széleskörű társadalmi tevékenységei közül említésre méltó a Magyar Mérnöki Kamarában, a Geodéziai Vállalkozók Egyesületében, a BKIK Zuglói Tagcsoportjában, az MFTTT –ben végzett munkája.

A 2024 augusztus 21-én váratlan hirtelenséggel bekövetkezett halála megdöbbentette mindazokat akik ismerték. A Családja gyászát nem enyhíti, de gondoljunk arra, hogy a Sors keze megadta Neki, hogy a kemény, idegölő vezetői munkája után még tíz évet szerető Családjával, örömben, boldogságban éljen.

Gyászolják szerető felesége, gyermekei, hét unokája, és mindazok, akik szerették, tisztelték, becsülték.

Isten Veled Gyula, nyugodjál békében

Csabányi Lajos

GEODÉZIA ÉS KARTOGRÁFIA az Interneten

Lapunk 2024-es lapszámait már az Interneten is olvashatók!

Látogasson meg minket a

<https://ojs.elte.hu/geodeziaeskartografia>

oldalon!

Hirdessen a

GEODÉZIA ÉS KARTOGRÁFIA oldalain!

egész oldalas: 75.000 Ft+ÁFA

1/2 oldalas: 50.000 Ft+ÁFA

1/4 oldalas: 30.000 Ft+ÁFA

Hirdetését leadhatja az az alábbi e-mail címen:

mfttt.titkarsag@gmail.com